

Sławomir Dryja, Iwona Młodkowska-Przepiórowska, Anna Gubernat

Przymiłowice, st. 1, gm. Olsztyn, woj.
częstochofskie, AZP 88-50/25

Informator Archeologiczny : badania 30, 24-25

1996

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

LAJTY
(RUDÓWKA STARA), st. 1,
gm. Ryn,
woj. suwalskie,
AZP 21-72/2

• obozowisko mezolityczne

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 27 lipca do 9 września przez dr Zofię Sulgostowską, przy współpracy przyrodników: prof. Kazimierza Tobolskiego (Uniwersytet Adama Mickiewicza w Poznaniu), mgr Lucyny Kubiak-Martens oraz prof. Sławomira Żurka (Instytut Geografii Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Kielcach). Finansowane przez Instytut Archeologii i Etnologii PAN w Warszawie. Siódmy sezon badań.

Celem badań było pobranie próbek na makroszczątki oraz nowego profilu palinologicznego, ponieważ pobrany w 1992 r. okazał się, zdaniem prof. K. Tobolskiego, niewystarczający. Zostało wybrane miejsce głębszego występowania warstw organicznych, w tym poziomu gytii możliwie blisko zasięgu występowania materiałów archeologicznych z wyraźną kontynuacją warstwy kulturowej mezolitycznej w stropie piasku podłoża (poziom I). Celem prac było także ustalenie charakteru osadnictwa na wyższym o 1-2 m brzegu mineralnym, położonym na północ od wykopów, za rowem melioracyjnym na południowym skraju lasu. Dołkowanie tego obszaru w 1992 r. dostarczyło z dwóch dołków oznaczonych N, z żółtego piasku na głębokość około 70 cm, 10 krzemieni datowanych od mezolitu (microburin de Krukowski) po epokę żelaza.

Łany Małe, st. 16,
gm. Żarnowiec, woj. katowickie

patrz: wczesna epoka żelaza

Mściszewo, st. 25,
gm. Murowana Goślina,
woj. poznańskie

patrz: środkowa i późna epoka brązu

Murawiec, st. V, gm. Terespol,
woj. białkopodlaskie

patrz: wczesna epoka brązu

Nieporaz, st. 2,
gm. Alwernia, woj. krakowskie

patrz: paleolit

Ożarów Mazowiecki, st. II,
gm. *loco*, woj. warszawskie

patrz: młodszy okres przedrzymski – okres wpływów rzymskich

PRZYMIŁOWICE, st. 1,
gm. Olsztyn,
woj. częstochowskie,
AZP 88-50/25

• ślady osadnictwa kultury świderskiej (paleolit schyłkowy)
• obozowisko mezolityczne

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 14 do 23 października przez dr Sławomira Dryję, z udziałem mgr mgr Iwony Młodkowskiej-Przepiórowskiej i Anny Gubernat (Usługi Archeologiczno-Konserwatorskie – mgr Iwona Młodkowska-Przepiórowska, Częstochowa). Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań.

Piaszczysta wydma, na której zlokalizowane jest stanowisko odkryte podczas prospekcji AZP, wyeksploatowana jest w 90%. Badania prowadzono w miejscach najmniej zniszczonych, w pobliżu terenów, gdzie wcześniej na powierzchni znaleziono kilkadziesiąt wyrobów krzemienych z okresu mezolitu (wióry, odłupki, rdzeń) oraz dwa masywne wióry z okresu schyłkowego paleolitu, związane z cyklem mazowszańskim (kultura świderska). Na północnej krawędzi piaskowni założono 19 sondaży, przebadano powierzchnię 0,3 ara.

Pozyskano 110 wyrobów krzemienych, w tym: kilkadziesiąt odłupków, tusek, kilka rdzeni i ich fragmentów, serie niewielkich, regularnych wiórków lub ich fragmentów oraz fragment niewielkiego narzędzia, najpewniej drapacza. Rdzenie reprezentowały typy drobnych rdzeni stożkowatych lub podstożkowatych do produkcji wiórów – porzucono je w fazie silnego wyeksploatowania. Wyróżniono też jeden drobny zatępiec jednostronny, jeden odnawiak

oraz kilka odłupków z naprawy i świeżenia rdzenia. Pobieźna analiza każe pozyskane materiały wiązać z mezolitem, jednak brak narzędzi oraz stosunkowo skromna ilość wyrobów nie pozwalają na wyciągnięcie dalej idących wniosków. Pozyskany zbiór stanowi serię wyrobów przypadkowych, nie powiązanych ze sobą stratygraficznie, nie jest więc wykluczone zmieszanie materiałów z kilku różnoczasowych krzemienic, które zostały zniszczone przez piaskownicę. Badania nie potwierdziły obecności zabytków schyłkowopaleolitycznych.

Materiały przechowywane są w Muzeum Częstochowskim, dokumentacja w PSOZ w Częstochowie. Wyniki badań opublikowane będą w wydawnictwie „Badania archeologiczne na Górnym Śląsku i ziemiach pogranicznych”.

Ze względu na bardzo zły stan zachowania stanowiska, badania nie będą kontynuowane.

Rybiny, st. 17,
gm. Topólka, woj. wrocławskie

patrz: neolit

SAMBOROWO, st. X,
gm. Ostróda,
woj. olsztyńskie,
AZP 26-55/10

- obozowisko mezolityczne
 - osada kultury kurhanów zachodniobałtyjskich (wczesna epoka żelaza)
- Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr. Jarosława Sobieraja. Finansowane przez Muzeum Warmii i Mazur.
Przebadano powierzchnię 115 m².

Siedlnica, st. 17,
gm. Wschowa, woj. leszczyńskie

patrz: paleolit

Starzynka, st. III, gm. Terespol,
woj. białkopodlaskie

patrz: środkowa i późna epoka brązu

Szadek, st. 3,
gm. Blizanów, woj. kaliskie

patrz: środkowa i późna epoka brązu

ŚCIEJOWICE, st. 1,
gm. Liszki,
woj. krakowskie,
AZP 103-55/135

- obozowisko kultury komornickiej (mezolit)
- ślady osadnictwa neolitycznego
- ślady osadnictwa z wczesnej epoki brązu

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w lipcu i sierpniu przez mgr mgr Elżbietę Chochorowską i Annę Dagnan-Ginter (Muzeum Archeologiczne w Krakowie). Finansowane przez PSOZ. Ósmy sezon badań. Przebadano powierzchnię 158 m².

Materiał archeologiczny występował w obrębie piaszczystych, przewianych w części stropowej utworów niskiej terasy Wisły, maksymalnie do głębokości 1 m od powierzchni gruntu, najliczniej w obrębie warstwy lekko zglinionego piasku, podścielającej warstwę orną na głębokości 40-60 cm. Wyróżniono trzy słabo izolowane miejsca o średnicy do 1 m, związane z obróbką krzemienia – stwierdzono dużą ilość odpadków, fragmenty konkracji i rdzeni. Poza wyodrębniającymi się miejscami produkcyjnymi pozostały inwentarz, o charakterze podomowym, rozmieszczony jest dość równomiernie na całej, odsłoniętej w tym roku, powierzchni stanowiska. Ogółem w sezonie 1996 pozyskano około 13 000 wyrobów krzemiennych, w tym ponad 150 rdzeni i obłupni oraz około 200 narzędzi: zbrojniki (najliczniejsze), drapacze, nieliczne rylce i pojedyncze ciosaki. Młodsza, atlantycką fazę kultury komornickiej wyznaczają przede wszystkim pojedyncze trapezy. Domieszkę materiałów neolitycznych i z wczesnej epoki brązu stanowią drobne, silnie zmyte okruchy ceramiki oraz odłupki z produkcji siekier.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Muzeum Archeologicznym w Krakowie. Wyniki badań zostaną opublikowane w „Materiałach Archeologicznych”.

Badania będą kontynuowane.